

mesto tega besedo *отстабной*, na pr. *отстабной майоръ*; ko bi bil srbski prevodilec pogledal v izvirnik, prevedel bi bil gotovo: umirovljeni major; ali ker ruskega izvirnika niti ni videl, ampak se je slepo držal nemškega prevoda, kjer je našel *a. D.*, kar znači: außer Dienst, je ti črki v svoji naivnosti na prosto prenesel v svoj prevod. — Drugim, ki so prevajali iz ruščine, a so se služili z rusko-nemškimi slovarji, so se dogajale zopet druge nesreče; tako na pr. prevodilec ni vedel, kaj pomeni ruska beseda *цыпленокъ* (= pišče), v slovarju je našel „Küchlein“, a ta nemška beseda mu ni bila znana, pa je mislil na „Küche“ (= kuhinja!) in tako prevedel; drug je zopet „schüchtern“ zamenil z „nüchtern“!

Izmed plodovitejših evropskih pisateljev ni enega, ki bi ga bili toliko prevajali na hrvaški ali srbski jezik kakor Turgenjeva; preveden je domalega ves.

Dr. Fran Ilešič.

Novi akordi. 1905, majnik in julij. Z majnikovo številko je zaključil lepi ta zbornik slovenskih muzikalnih skladb svoj IV. letnik, z julijsko pa stopil v V. letnik. Po številu letnikov sodeč, smemo smatrati, da so se „Novi akordi“ dobro udomačili; vsebina dosedanjih letnikov vsaj upravičuje k temu zaključku, kajti ne more se odreči priznanje, da je to, kar je obelodanil doslej dr. Krekov zbornik, ne le zanimiva, v svoji mnogovrstnosti vsakemu ljubitelju muzike priporočljiva in tudi dobro došla zbirka skladb, da je marveč tudi razveseljujoč dokaz o naraščajoči produktivnosti slovenskih skladateljev, ki imajo v „Novih akordih“ svoje torišče, svoje glasilo, v katerem lahko stopajo na dan. „Novih akordov“ smeta biti vesela kakor skladatelj tako občinstvo, kateremu je kaj do tega, da uspeva narod tudi na glasbenem polju. Zadnja dva sešitka nudita zopet lepo vrsto vseskozi dobrega blaga; vrste se klavirske skladbe, pesmi za en glas in pa zbori. Kaj zadovoljiva je klavirska skladba dr. Josipa Ipavčeva „Scherzo“, kateri je prisoditi posebno priznanje; efektna in melodiozna je zložena v pravem klavirskem slogu. Lepo se glasi lahko izvršljiva „Romanca“ Julija Juneka za klavir, Jos. Prochazka pa nadaljuje v svoji globoko čuteni „Romanci“ svoj lepi klavirski ciklus „Iz Karnevala“. Klavirske točke dopolnjuje salonska „Polka mazur“ urednika dr. Gojmira Kreka. V vrsti enoglasnih pesmi, spremljevanih po klavirju, zavzema odlično mesto „Ptička“ Oskarja Deva, ljubezniva skladba srečne invencije, vzrasla iz pravega stremljenja po pevanju prisrčnosti. Uspelo je imenovati dr. Krekovo uglasbenje Oton Zupančičeve „Belokranjske“, v baladnem slogu pa peva dr. B. Ipavčeva „Ciganka Marija“. Viktor Parma je uvrstil „Projekt“, polno glasečo se pesem za en glas. Zborov je poslal Emil Adamič, kateremu moramo pohvaliti mehkost srečno se pojavljajočega narodnega tona v njegovih mešanih zborih: „Ljubljansko polje“ in „Ko bi rosica bila“.

Dr. Vladimir Foerster.

Fran Gerbič: Album slovenskih napevov. III. zvezek. Cena 4 K. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Novih 50 narodnih je tu prirejenih v preprosti obliki za igranje na klavir. Drobne parafraze so to, ki se naslanjajo na ljudske popevke in ki jim je podloženo besedilo narodne. Mnogo jih je prav dobrih, nekaterim se je pa utopila popevka v polnozvočju harmonije. Vsekakor je ta zbirka dobro došla široki masi klavir igrajočega občinstva.